Bojan Adamič je o svojih fotografijah pustnih mask med drugim zapisal tudi naslednje

Citat: »Že več kot 30 let fotografiram (kot diapozitive formata 6X6) prvenstveno slovenske (obredne) maske. Med nekaj tisoči sem izbral dvakrat po približno 200 diapozitivov in naredil iz njih dva zaključna programa, h katerima sem napisal in posnel (prvenstveno elektronsko) glasbo (kot filmsko gledano spremljevalni element). Slike na teh dias-ih pa niso dokumentarne. Maske so samo tema za fotografsko ustvarjanje v sodobnih fototehnikah in načinih (dvojne ekspozicije, uporaba najrazličnejših filtrov in objektivov), ki nima toliko namena pokazati določen motiv, temveč predvsem kaj se iz takega (dostikrat zelo enostavnega motiva) da narediti.
To je seveda (posebno v naših prilikah) dokaj nekomercialen posel. Zdi pa se mi, da bi kulturno lahko bil zelo pomemben. Ta, takozvana kreativna fotografija, je pri nas (žal) res še v povojih, kar je razumljivo, ker se finančno niti približno ne splača, je pa zelo draga in jaz sem jo začel kot hobby.«

V predgovoru k projekciji je med drugim dejal, citat:
»Skladatelji imamo – posebno pri prvi izvedbi – prelepo navado, da poskušamo poslušalcem čim več povedati in razložiti o skladbi sami, pa seveda mimogrede tudi o svoji genialnosti. Poskušamo pač neukemu poslušalcu pomagati, da bi nas razumel in imel o skladbi vsaj tako visoko mišljenje, kot ga imamo mi sami. Priznam pa, da nisem povsem siguren, da te razlage kaj pomagajo, posebno, če je skladba slabo napisana.
Jaz vam v tem mojem predgovoru ne želim ničesar razlagati ali celo sugerirati. Ker je med vami gotovo dosti fotografov; vas bo mogoče zanimalo kako sem kaj naredil.
Torej na kratko: vse je posneto kot normalni diapozitiv – torej brez temnice, kemikalij ali elektronike – format 6X6, vse iz roke (torej brez stojala), vse direktno na terenu – v glavnem na Ptuju. Vse spake in pošasti sem si izmislil, oziroma sem jih jaz tako videl kar tam na mestu in posebej sem pazil, da so ljudje in publika, ki jih obkroža, popolnoma normalni in da se tem maskam, ki v pustnih dneh kraljujejo po ptujskih ulicah, pravzaprav nihče nič ne čudi. Zdi se mi pa in celo verjamem, da jih vidijo enako kot jaz in to potem res ni nič posebnega.
Filmi so Kodak, nekaj Agfe in Fuji, razviti so v komercialnih laboratorijih. Postopek razvijanja je torej enak tistim, ki jih vi sami uporabljate.
Glasba je narejena doma, je sintetična, narejena s pomočjo Rolandovega računalnika in seveda vsega, kar spada zraven. Poskusil sem jo narediti tiho in nevsiljivo (razen v začetku), ker nisem želel, da mi – kot pravimo – povozi sliko.
Če bi vas po končani projekciji še kaj zanimalo, sem rade volje na voljo«

Opomba: Predgovor je bil verjetno pripravljen za multivizijsko predstavitev mask v Kosovelovi dvorani Cankarjevega doma v Ljubljani 5.2.1991. Naslov je bil MASKE, Kurent, Korant, Kurent... eksperimentalne fotografije in glasba

Zbrala in uredila iz očetovih zapiskov njegova hčerka Alenka Adamič
10.2.2012